

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl soudkyní JUDr. Dagmar Stamidisovou ve věci

žalobce:

M r. David Šubík

zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Nielsenem
sídlem Dlouhá 618/14, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

Manipulátoři.cz z.s., IČO 07815964

sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1

zastoupená advokátem JUDr. Janem Matějčkem

sídlem Politických vězňů 98, 280 00 Kolín 3

za účasti vedlejšího účastníka **RESETHEUS z.s.**, IČO 09547169

sídlem Husinecká 903/10, 130 00 Praha 3 - Žižkov

zastou ená Kamalou Taris

pro ochranu osobnosti

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se zveřejňování a šíření článku „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“, který byl zveřejněn na portálu www.manipulatori.cz, a to ode dne právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen do 7 dnů ode dne právní moci rozsudku zaslat žalobci k jeho rukám podepsanou písemnou omluvu formou doporučeného dopisu, s uvedením data podpisu, a to následujícího znění: Omlouváme se Mgr. Davidu Šubíkovi, autorovi článku s titulkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová

„Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“, uveřejněném na portálu www.resetheus.org dne 13. 1. 2021, za to, že byl tento článek portálem www.manipulatori.cz nepravdivě označen za dezinformaci

- III. Žalovaný je povinen do 7 dnů ode dne právní moci rozsudku uveřejnit na vlastní náklady na úvodní stránce webové stránky www.manipulatori.cz, po dobu 30 dní o velikosti písma minimálně 12, omluvu následujícího znění: Omlouváme se Mgr. Davidu Šubíkovi, autorovi článku s titulkem “Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje”, uveřejněném na portálu www.resetheus.org dne 13. 1. 2021, za to, že byl tento článek portálem www.manipulatori.cz nepravdivě označen za dezinformaci.
- IV. Žalovaný je povinen uhradit žalobci částku ve výši 50 000 Kč, a to do 3 dnů ode dne právní moci rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 55 606,50 Kč, k rukám Mgr. Tomáše Nielsena, advokáta sídlem Praha 1, Dlouhá 618/14 do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 4. 6. 2021 u zdejšího soudu žalobu na ochranu osobnosti, přičemž tvrdil, že je vystudovaným sociologem a po více než 25 let se věnuje problematice zdravotnictví, včetně tzv. sociologie medicíny. V rámci této činnosti spolupracuje s portálem www.resetheus.org, kde se věnuje m.j. problematice nepřeborného množství (dez)informací, které se v mediálním a internetovém prostoru objevily v souvislosti s pandemií COVID-19, nabízí překlady relevantních odborných článků, zpracovává rešerše přílehlavých témat a také uveřejňuje komunikaci s orgány veřejné správy, které žádá o informace, zda mají svá opatření podložena vědeckými podklady. Cílem práce žalobce je poskytnout veřejnosti přehled o informacích skutečně odborné povahy.
2. Žalobce je autorem článku „*Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje*“, uveřejněném dne 13. 1. 2021 na portálu www.resetheus.org. V článku se žalobce zabývá rozбором odpovědí Ministerstva zdravotnictví na žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žádost se týkala problematiky viru SARS-CoV-2, konkrétně jeho řádné izolace a prokázání příčinné souvislosti mezi virem SARS-CoV-2 a onemocněním COVID-19. Článek žalobce obsahoval kritické hodnocení studií citovaných Ministerstvem zdravotnictví, které otázku izolace viru a jeho příčinnou souvislost s onemocněním mají prokazovat, když se jedná zároveň o studie, o které orgány veřejné správy opírají své závěry při rozhodování o protiepidemických opatřeních v této době.
3. Žalovaný je provozovatelem a vydavatelem obsahu portálu www.manipulatori.cz, na němž uveřejnil dne 8.2.2021 článek autora „*Illuminátor*“ s názvem „*Portál Resethens a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19*“.
4. Žalobce tvrdí, že článek uveřejněný na portálu žalovaného je nepravdivý a difamující a měl za cíl pouze žalobce vykreslit coby manipulátora, kteří šíří dezinformace, a tím ho poškodit v očích veřejnosti.
5. Článek na portálu žalovaného je nutné hodnotit ve svém celku. Portál žalovaného se veřejně prezentuje jako portál, odhalující dezinformace a je tak i vnímán veřejností. Na čtenáře portálu žalovaného pak působí dojmem, že se jeho autor reálně k jednotlivým bodům článku žalobce relevantně vyjadřuje, a proto článek na portálu žalovaného musí být zřejmě pravda. Tak tomu

však v žádném případě není. Předmětný článek na portálu žalovaného z větší části nerozlišuje osobu žalobce od osoby provozovatele portálu www.resetheus.org (obecně mluví v množném čísle, tedy je spíše spojuje do jedné a té samé osoby)

6. Text na úvodní fotce předmětného článku na portálu žalovaného uvádí „*DEZINFORMACE*“ a takové označení článku považuje žalobce za nehorázné.
7. V článku na portálu žalovaného se uvádí... Portál Resetheus se už několikrát pokusil o vymezování vůči vědeckým pracím a nejednou zpochybnil samotnou existenci viru SARS-CoV
8. Portál www.resetheus.org vznikl jako reakce na nepřehledné množství (dez)informací, které se v mediálním a internetovém prostoru objevily v souvislosti s pandemií COVID-19. Na tomto portálu autoři zveřejňují překlady odborných článků, řešerše přílehlavých témat a svoji komunikaci s orgány veřejné moci při bádání, na jakém vědeckém základě tyto orgány veřejné moci vydávají svá opatření.
9. Pokud se pak žalobce (případně i jiní autoři na portálu www.resetheus.org) vůči něčemu vymezují, tak jsou to práce „nevědecké“ (byť se třeba zdají na první pohled jako práce vědeckého charakteru).
10. Pokud článek na portálu žalovaného hovoří o zpochybnění samotné existence viru SARS-CoV-2, žalobce konstatuje, že tak činí sami vědci, kteří tvrdí, že tento virus „izolovali“, a to tím, že žádnou izolaci nepopsali a ani tak netvrdí. Činnost žalobce na portálu www.resetheus.org tak nepřináší žádné šokující (dez)informace, nýbrž pouze pracuje zcela transparentním způsobem s dostupnými daty, které má k dispozici.
11. V článku na portálu žalovaného se uvádí..... Jejich práci jsem kritizoval již několikrát, ale vždy mi v tom bylo tak či onak zabráněno.
12. Byť článek na portálu žalovaného následně (zcela nesystémově) v následujícím odstavci rozvádí tuto tezi a demonstruje ji na konkrétních případech, toto tvrzení působí tak, že žalobce (či někdo z portálu www.resetheus.org) využil svých konexí a publikování negativní reakce na jejich článek zabránil.
13. Článek Na portálu Resetheus nese název: „*Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje.*“ Celý článek rozebírá poskytnuté vyjádření MZČR na zasláný dotaz dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Ve vyjádření zasílá MZČR tazateli 7 publikací (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7), které dokazují existenci viru SARS-CoV-2 a společně odpovídají na oba dva zasláné dotazy. Zda byl virus důkladně izolován, zda byla prokázána příčinná souvislost mezi virem SARS-CoV-2 a onemocněním covid-19. Společně tyto zasláné zdroje poskytují přesnou odpověď.
14. V samotném článku pak následuje kritika , která nevyvrací platnost zasláných studií žádným vědeckým způsobem a jedná se o pouhá tvrzení. Co je ale zásadní a kde se stala ona kritická chyba?
15. Citace z článku Resetheusu: „To samozřejmě znamená, že nedošlo k žádné izolaci, ale pouze tím autoři říkají, že přenesli tekutiny ze vzorků na tyto laboratorní buněčné kultury, kde, jak se můžeme pouze domnívat, došlo k tomu, že buňky začaly odumírat, což je už přes šedesát let v medicínské virologii z nepochopitelných důvodů nazýváno „izolací“, jakkoli se tento proces, v žádném známém smyslu slova „IZOLACE“, Izolací nepřibližuje. Přidáním biologických vzorků na buněčné kultury a následnými laboratorními postupy pouze dojde k rozpadu buněk na malé částice, což je Interpretováno tak, že se virus množí a toto údajné množení se nazývá izolace, přestože zde dochází pouze k logickému odumírání a rozpadu.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová

16. Zásadní problém, a je obrovská chyba, je v tom, že jediný argument, který je konkrétní a má vyvrátit platnost zaslanych studií, není vůbec konkrétní a nijak nedokazuje neplatnost zaslanych studií. Zároveň autor článku nedodává žádné důkazy, ani zdroje, o tom, že tomu tak je.
17. Proč nelze brát popsané metody izolace jako platné a validní? Z čeho autor usuzuje, že k rozpadu buněk dochází přirozeně bez vlivu patogenu, když tato kultura je živena, aby nedocházelo k rozpadu, ale k její replikaci? 7 čem tkví ona „nepochopitelnost „pojmu izolace“
18. V odkazech nalezneme přesné odpovědi na to, proč je tato metoda validní, jaká za ní stojí věda a jak přesně tyto použité metody prokazují nejen existenci, ale i samu příčinnou souvislost mezi virem a onemocněním.
19. Na jedné straně tedy stojí lety prověřená metoda podložená nesčítelným množstvím vědeckých prací, a na straně druhé stojí autorův „dojem“.
20. Článek na portálu žalovaného konstatuje, že sedm zdrojů poskytnutých Ministerstvem zdravotnictví poskytuje přesnou odpověď na položené otázky žalobce, tedy že došlo k řádné izolaci viru SARS-CoV-2, a že došlo k prokázání příčinné souvislosti mezi virem SARS-CoV-2 a onemocněním COVID-19. Toto však nijak dále nerozvádí. Naopak dále kritizuje předmětný článek žalobce, který označuje za bezpředmětnou a nicneříkající kritiku v několika bodech, která nevyvrací platnost zaslanych studií žádným vědeckým způsobem a jedná se o pouhá tvrzení.
21. Žalobce tvrdí, že se předmětném článku se naopak detailně odborným způsobem k jednotlivým odkazům zaslanych Ministerstvem zdravotnictví vyjadřuje. Žalobce konkrétně v článku uvádí, že se jedná o přehledové práce nebo odkazy na webové stránky, nelze je pokládat za zdroj primární vědecké informace nebo za podložený ověřitelný vědecký argument a nemá smysl je jakkoli komentovat. Dále žalobce konkrétně v předmětném článku m.j. uvádí, že tuto studii lze považovat za původní vědeckou práci. V předmětném článku pak žalobce dále tuto studii rozebírá a dává jí do kontextu s položenými dotazy. Žalobce pak v návaznosti na to upozorňuje, že nelze vycházet pouze z úvodního shrnutí článku a názvů jeho jednotlivých odstavců, jak zřejmě Ministerstvo zdravotnictví činí. Naopak, má docházet k detailnímu studiu a vyhodnocení obsahu této (a jiných) studie, což však Ministerstvo zdravotnictví nečiní. K odkazu č. 7 žalobce v předmětném článku konkrétně mimo jiné uvádí, že daná práce neprošla řádným předchozím recenzním čtením, a že u několika autorů byl zamlčen střet zájmů. Žalobce taktéž v předmětném článku poukazuje na vědeckou studii dvaceti mezinárodních odborníků „Review report Corman-Drosten et al. Eurosurveillance 2020“, která poukazuje bod po dobu na zásadní chyby v odkazu č. 7, jakož i na účelový postup autorů studie, aby obhájili svůj postup a výsledky.
22. Z toho je patrné, že konstatování v článku na portálu žalovaného, že všechny odkazy poskytnuté Ministerstvem zdravotnictví odpovědi na otázky položené žalobcem obsahují (a tedy je žalobce záměrně přehlíží), je nepravdivé.
23. Článek na portálu žalovaného pak dále odkazuje na dva odkazy, o nichž tvrdí, že v nich lze nalézt přesné odpovědi na to, proč je tato metoda validní, jaká za ní stojí věda a jak přesně tyto použité metody prokazují nejen existenci, ale i samu příčinnou souvislost mezi virem a onemocněním.
24. Žalobce upozorňuje, že tyto odkazy nejsou odkazy, které by mu Ministerstvo zdravotnictví poskytlo. Článek na portálu žalovaného však navozuje dojem, že se jedná o první a druhý odkaz poskytnutý Ministerstvem zdravotnictví (a tedy že žalobce ve svém článku lže). Článek na portálu žalovaného se tak sám snaží postup Ministerstva zdravotnictví obhájit – i přesto, že i tyto odkazy poskytnuté v článku na portálu žalovaného nejsou relevantní. K tomu se žalobce vyjadřuje ve svém článku, který vydal jako reakci na článek na portálu žalovaného.

25. Závěrem článek na portálu žalovaného tvrdí: Závěrem bych rád uvedl, že mě tento článek překvapil. Nejdříve se jevil jako solidní a dobře zpracovaný (manipulativní). Nezkoušeného čtenáře jistě zaskočí nepřipraveného a na první přečtení působí solidně, s čímž autor jistě počítal. Ale! Po druhém přečtení se již ale vyjeví řada nesrovnalostí. Zjistíme, že kritika není ničím podložená, použité termíny nedávají v kontextu smysl. A co je hlavní — stěžejní bod celého článku je postavený na „domněnce“ autora. Za sebe bych dodal: Pokus hezký, ale příště lépe a důkladněji. Nejlépe s vědeckými důkazy, když už si portál hraje na „vědecký“. Nemálo lidí takovému článku může uvěřit, nechat se zmást a podávané informace přijme jako fakta. Ale o fakta se zdaleka nejedná... Domněnky jsou hezké, jen dokud neškodí lidskému zdraví.
26. Cílem článku na portálu žalovaného je vyobrazit žalobce coby dezinformátora, který záměrně manipuluje s fakty, a tím jej poškodit. Článek na portálu žalovaného nijak svá tvrzení nerozvádí ani je nijak nedokládá, nýbrž se jen omezuje na bezpředmětnou kritiku s důrazem na manipulativnost přístupu žalobce.
27. Žalobce v reakci na článek na portálu žalovaného vydal svou reakci, kde na jednotlivá tvrzení reaguje a to v článku „*Manipulátoři - na faktech skutečně záleží*“, ze dne 26. 2. 2021.
28. Článek na portálu žalovaného explicitně označuje článek žalobce za dezinformaci (a tím žalobce a portál www.resetheus.org) za dezinformační. Dezinformace je přitom klamná či falešná informace, která má za cíl ovlivnit úsudek a názor osob tak, aby vyvolala zdání důvěryhodnosti a pravdivosti. Označení informace za dezinformaci – a tím označení osoby, která ji šíří za dezinformátora, má v současné době dalekosáhlé negativní následky. Společnost je aktuálně velmi citlivá na šíření dezinformací a na ty, kteří je šíří.
29. Označení žalobce (a portálu www.resetheus.org) za dezinformátora považuje žalobce za nehorázné. Žalobce a portál www.resetheus.org si zakládají na tom, že jejich činnost má výhradně odborný charakter. Při své činnosti vychází výhradně z dostupných relevantních odborných zdrojů, při srovnávacích studiích pracují s dostupnými vědeckými zdroji, které jsou pro danou věc relevantní. Ostatně to se odráží i na samotném článku žalobce, který je článkem na portálu žalovaného napadán (a stejně tak se to odráží v reakci žalobce ze dne 26. 2. 2021, s označením „*Manipulátoři - na faktech skutečně záleží*“, (tento článek žalobce dává k důkazu již výše).
30. Článek na portálu žalovaného ve čtenáři navozuje negativní vnímání žalobce a portálu www.resetheus.org, a to bez jakékoliv relevantní argumentace či důkazů. Článek na portálu žalovaného obsahuje kritiku článku na portálu žalobce (a osoby žalobce a provozovatele portálu www.resetheus.org), jednotlivé body kritiky a nejsou ničím podloženy a nezakládají se na pravdě, nýbrž pouze na nepodložených domněnkách autora, a jsou v přímém rozporu s obsahem článku na portálu žalobce (a činností žalobce a provozovatele portálu www.resetheus.org). nebude obtěžovat seznámit.
31. Žalobce se tak dostal do paradoxní situace, kdy jako osoba bojující proti dezinformacím a vyzývající k dodržování vědeckého přístupu k věci ohledně onemocnění COVID-19 byl vykreslen jako dezinformátor, který záměrně manipuluje s fakty, a to portálem, který se poukazováním na dezinformátory zabývá a veřejnost jej tak vnímá.
32. Nepravdivá a difamující povaha článku na portálu žalovaného negativně ovlivňuje pověst žalobce na veřejnosti, jeho vážnost ve společnosti, čest i důstojnost. Článek na portálu žalovaného žalobci de facto přisuzuje neobdobnou, dokonce i nezákonnou činnost. Takové výroky u toho, kdo jim uvěří, že žalobce činí nedůvěryhodnou osobu, což může mít další negativní vliv na osobní i profesní vývoj žalobce. O to více, že právě vědeckost a odbornost práce žalobce je hlavní podstatou jeho činnosti.

33. Publikování článku na portálu žalovaného způsobilo, že se na žalobce obracely různé osoby (rodina, kolegové, ale i jemu doposud neznámé osoby), které se jej na předmětnou věc dotazovaly, zejména na to, zda tedy skutečně manipuluje s dostupnými fakty, zda je dezinformátorem, a žádaly vysvětlení. Žalobce tak musel tuto věc opakovaně různým osobám vysvětlovat, aby se tohoto nařčení zbavil.
34. Publikací předmětného článku na portálu žalovaného tak vznikla žalobci újma.
35. Žalobce se žalobou domáhá, aby se žalovaný zdržel zveřejňování a šíření předmětného článku, který byl uveřejněn na portálu žalovaného, požaduje písemnou omluvu a poskytnutím přiměřeného zadostiučinění.
36. Žalobce je přesvědčen, že kombinace písemné omluvy formou dopisu žalobci, omluvy uveřejněné na portálu žalovaného a částky v penězích bude odpovídat požadavkům přiměřeného zadostiučinění. Žalobce proto požaduje po žalovaném částku ve výši 50 000 Kč.
37. Jednání žalovaného vedlo k tomu, že u řady osob došlo k přesvědčení, že žalobce je nedůvěryhodná osoba a dezinformátor. Z toho důvodu byl žalobce opakovaně nucen celou situaci vysvětlovat různým osobám.
38. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že nárok žalobce neuznává a poukazuje na to, že ve stejném znění byli zažalováni v žalobě 12 Cm 5/2021 od spolku Resetheus z.s. Týká se naprosto stejné věci. Mgr. David Šubík nikdy neposlal žádnou předžalobní výzvu, ve které by se domáhal odstranění článku. V žalobě se žalobce domáhá uhrazení částky 50 000 Kč jakkoliv by doložil vznik jakékoliv újmy. Žalovaná je špatná strana. Žalovaný nikdy nebyl autorem předmětného článku. Autorem článku je projekt Iluminátor: <https://www.facebook.com/iluminatorcz/posts/250783646504230>. V žalovaném článku je to jasně uvedeno: <https://manipulatori.cz/portal-resetheus-a-udajna-neexistence-dukazu-o-existenci-covid-19/> Mezi spolkem Manipulátoři.cz z.s. a projektem Iluminátor neexistuje jakýkoliv pracovní právní vztah.
39. Z žaloby plyne, že žalobci nejvíce vadí označení „dezinformátoři“ a „manipulátoři“. V předmětném článku se však žádné označení neobjevuje ani nikdy neobjevilo. <https://manipulatori.cz/portal-resetheus-a-udajna-neexistence-dukazu-o-existenci-covid-19/> V obrázku je jen označen jeden konkrétní článek jako „dezinformace“. Nikdy pana Šubíka neoznačili za dezinformátora nebo manipulátora. Nikde nepřisuzují žalovanému úmysl dezinformovat. Žalobci rovněž vadí věta autora: „Jejich práci jsem kritizoval již několikrát, ale vždy mi v tom bylo tak či onak zabráněno.“ Toto je jednoznačná pravda. Spolek Resetheus například publikoval článek „Podvod byl potvrzen: PCR nedetekuje SARS-CoV-2“, který následně odstranil. Žalobce si domýšlí, jakým způsobem mu mělo být zabráněno. Zabráněno bylo autorovi z toho důvodu, že Spolek Resetheus neustále články mění nebo odstraňuje. Existence viru SARS-Cov-2 byla mnohokrát dokázána, virus byl mnohokrát izolován.
40. Žalovaný vyjádření dále doplnil s tím, že vznesl námitku nedostatku pasivní legitimace na straně žalované. Dle dikce ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku se žalobce může domáhat ochrany proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do jeho pověsti. Žalovaný však žádným svým jednáním nezasáhl do pověsti žalobce, neboť žalovaný ani žádná osoba z jeho personálních struktur nejednala, jakkoliv proti žalobci. Žalovaný totiž pouze se souhlasem autora Antonína Šlajcha z projektu Iluminátor umístil na svůj web jeho článek již dříve publikovaný na jiných platformách. K tomuto článku žalovaný ničeho neuváděl, nehodnotil jej, nekomentoval a ani nevydával za svůj vlastní. Žalovaný tedy nemůže nést obecně odpovědnost za obsah článku jiného autora, a to jen na podkladě toho, že tento článek zveřejní na svém webu, jakožto platformě pro prezentaci závěrů, myšlenek a hodnotících soudů třetích osob. Ve věci je tedy

Shodu s prvořadem potvrzuje Marcela Neumannová

zjevné, že je žalován nesprávný subjekt, kdy žalobce se fakticky v žalobě vymezuje proti autorovi článku a projektu, pod nímž je zaštitěn. Žalovaný tedy přirozeně nemůže podrobně argumentovat za samotného autora byt' dle vyjádření autora a obsahu samotného článku – příspěvku je v rámci základního kritického myšlení a přístupu zjevné, že předmětný článek je článkem popisný a pokud jde o hodnotící soudy, tak tyto jsou objektivně vystavěny. Dále tvrdí, že obsahově je článek zcela nezávadný. V samotném textu, který je reakcí na článek žalobce, tak žalovaný uvádí, že dle jeho právního názoru jde o relativně solidní článek, avšak v závěru autor sporného článku jen dodává, že původně hodnocený článek autorem obsahuje řadu nesrovnalostí, nepodloženě kritizuje ministerstvo a absentují odkazy na vědecké zdroje. Na základě těchto zjištěných deficitů autor konstatuje, že tedy obsahově dané nepůsobí jako fakta, ale jako domněnky autora článku, čemuž lze objektivně přisvědčit.

41. Žalovaný je přesvědčen, že článek není nepravdivý, natož aby byl difamační. Žalobce není, jakkoliv hanlivě označován. Pokud se žalobce rozhodl veřejně publikovat články, a to převážně o odborných tématech, tak musí být zcela srozuměn s tím, že čtenáři na článek budou nějakým způsobem reagovat, ať už pozitivně či třeba kriticky, včetně uplatnění práva kritiky. Ostatně to by mělo být základním smyslem takové realizace činnosti – rozvířit veřejnou diskusi o dané téma. Žalobce tedy musí jednoznačně očekávat, že určité kontroverzní závěry v člancích vyvolají odezvu, a to od laiků či odborné veřejnosti. Případná kritika kvality článku tedy rozhodně nemůže být způsobilým jednáním vyvolávajícím zásah do práva na ochranu osobnosti nebo pověsti dle ustanovení § 135a občanského zákoníku.
42. Dále žalobce žádným způsobem neprokazuje ani netvrdí, v čem konkrétně tkví nepravdivost článku. Z petitu žaloby pouze plyne, že žalobci zjevně vadí, že článek je označen jako dezinformační. V petitu není označen ani jediný výrok, za který by se měl žalovaný omluvit a který je údajně nepravdivý. Pokud jde totiž o omluvu za označení článku za dezinformační, tak takový výrok v článku dokonce vůbec není. Z daného tedy vůbec není zjevné, čeho a po kom se žalobce domáhá, neboť i petit žaloby je zcela neurčitý a absentuje uvedení závadového výroku, který by měl být způsobilý ke vzniku újmy.
43. Žalobce v žalobě analyzuje celý údajně závadový článek a činí z něj vlastní až přehnaně zbarvené závěry co daným obsahem autor údajně myslel, či alespoň mohl myslet, případně co by si případně mohli myslet koncoví čtenáři a jaký hypotetický dopad by dané mohlo mít na žalobce. Žalovaný se tedy musí významně vymezit proti hodnotícím závěrům žalobce o tom, že autor článku byl veden úmyslem poškodit žalobce, označit ho za manipulátora co šíří dezinformace. Z komplexního obsahu článku je patrné, že v něm neexistuje osobní rovina a jedná se o věcnou kritiku nedůsledné práce s informacemi.
44. Sám žalobce dále neurčitě uvádí, že článek způsobil dalekosáhlé následky, ale neuvádí jaké.
45. Ve veřejném prostoru žalobce je znám pouze jako osoba popírající existenci jakýchkoliv virů. To ve vědecké obci je velmi marginálním postojem a tak žalobce, pokud je nám známo, od roku 2001, kdy publikoval knihu o údajné neexistenci viru HIV nepublikoval žádnou vědeckou studii.
46. Kromě této vědecky nepřijímané teorie David Šubík nevstupuje nijak do veřejného prostoru.
47. Žalovaný na závěr cituje ze samotného článku pana Antonína Šlajcha, který je dle názoru žalovaného stěžejní nejen pro hodnocení tohoto sporu, ale zejména naznačuje společenský přesah prezentace informací na internetu:
48. „Pokus hezký, ale příště lépe a důkladněji. Nejlépe s vědeckými důkazy, když už si portál hraje na „vědecký“. Nemálo lidí takovému článku může věřit, nechat se zmást a podávané informace

přijme jako fakta. Ale o fakta se zdaleka nejedná ... Domněnky jsou hezké, jen dokud neškodí lidskému zdraví.“

49. Z pohledu žalovaného zde již zdaleka nejde jen o „souboj idejí“, určení hranic svobody projevu, soudní spor vedený z nevyřčených motivů, ale především posouzení negativních dopadů takovýchto „nepodložených domněnek“ na zdraví lidí a rozdělování společností, kterého jsme bohužel každodenně svědkem, kdy naopak je třeba upozornit na to, že je zde třeba takovéto myšlenky přijímat s jistou mírou obezřetnosti a v kontextu kritického myšlení.
50. Soud vycházel v řízení z těchto důkazů:
51. Z *kopie, internetové stránky www.manipulatori.cz*, včetně záložky „O nás „vydavatele redakce“ na adrese <https://manipulatori.cz/o-projektu> vyplynulo, že žalovaný je provozovatelem a vydavatelem obsahu portálu www.manipulatori.cz, respektive byl provozovatelem tohoto portálu ku dni podání žaloby, tedy ku dni 4. 6. 2021.
52. Z *výzvy k nápravě ze dne 22. 4. 2021*, adresované právním zástupcem žalobce žalované Manipulátoři.cz. ZS vyplynulo, že se žalobce obrátil na žalovaného v zastoupení žalobce Mgr. Davida Šubíka a společnosti Resetheus z.s. s tím, že dne 8. 2. 2021 byl zveřejněn na serveru Manipulátoři.cz článek s titulkem „portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid-19“. Žalobce se domáhal odstranění tohoto článku a omluvy s tím, že článek autora Iluminátor obsahuje řadu dehonestujících tvrzení a nepravd. Klienti jsou v něm na to obviňováni z šíření dezinformací a manipulativních sdělení.
53. Z *článku Manipulátoři – na faktech skutečně záleží ze dne 26. 2. 2021* vyplynulo, že tento článek reaguje na článek 8. 2., který byl uveřejněn na stránkách žalovaného Manipulátoři – na faktech záleží, pod kterým je podepsán „Iluminátor“, který napadá portál Reseteus.org a zveřejněný upravený dopis, který byl adresován ministerstvu zdravotnictví jako reakce na odpověď ministerstva na žádost o informace. V tomto článku je vedena polemika s autorem, který publikoval pod názvem „Iluminátor“.
54. Ze *zprávy Rozhlas vyplynulo*, že tam byla publikována zpráva pod názvem jak poznat falešnou zprávu? Devět typů, jak se vyhnout hoaxům a dezinformacím, je tam uvedeno: tzv. dezinformační weby, které mezi pravdivými zprávami publikují i zavádějící nebo zcela smyšlené články, získávají kvůli sociálním sítím čím dál větší publikum, hranice mezi seriózní žurnalistikou a falešnými zprávami se na Facebooku a Twitteru smývají. Přečtěte si 9 rad, jak falešné zprávy poznat. Při čtení zpráv ze sociálních sítí a k rozlišení seriózního zpravodajství od hoaxu a dezinformací se lze řídit několika jednoduchými typy, za prvé nejjednoduššími ukazateli nedůvěryhodnosti zprávy jsou titulky psané velkými písmeny a náhledové obrázky, které jsou zjevnými fotomontážemi, za druhé, nezůstaňte jen u přečtení titulku, zpráva samotná nemusí titulku vůbec odpovídat. Za třetí zkontrolujte, jestli článek cituje zdroje, za čtvrté, podívejte se, kdo je autorem textu, za páté zkontrolujte datum zprávy, za šesté věnujte pozornost fotografiím u článku, za sedmé přemýšlejte, jaký pocit ve váš článek vyvolává, za osmé, pokud se zpráva jeví podezřele, zkuste ji ověřit ze seriózních zdrojů, za deváté a nakonec, pokud si nejste jistí, že je článek pravdivý, nesdílejte ho.
55. Ze *sdělení ministerstva zdravotnictví ke stížnosti – poskytnutí požadovaných informací ze dne 30. prosince. 2020 čj. MZDR55403/2020-11/MIN/KAN* vyplynulo, že se jedná o reakci na dopis ze dne 26. prosince 2020, kdy ministerstvo zdravotnictví ke stížnosti sděluje a zasílá požadované informace s tím, že odkazuje na publikace potvrzující existenci viru SARS – cov-2, a to pouze odkazy na internetové stránky.

56. Její znění je následující Sdělení Ministerstva zdravotnictví ke stížnosti - poskytnutí požadovaných informací ...K Vámi podané stížnosti, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 26. prosince 2020, evidované pod č. j.: MZDR 55403/2020-8/MIN/KAN, Vám níže zasílám požadované informace. Publikace potvrzující existenci viru SARS-CoV-2:
57. Ludwig S., Zarbock A. Coronaviruses and SARS-CoV-2: A Brief Overview. 2020 International Anaesthesia Research Society, www.anesthesia-analgesia.org Dostupné na: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7173023/>
58. Na Zhu et al., A novel coronavirus from patients with pneumonia in China, 2019, N Engl J MED 382;8, February 20, 2020 (pdf ke stažení
59. zde: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7092803/pdf/NEJMoa2001017.pdf>)
60. SZÚ WEB: http://www.szu.cz/uploads/Epidemiologie/Coronavirus/Zakladni_info/2020_08_07_Covid_19_zakladni_informace.pdf
61. Sharma et.al. Severe acute respiratory syndrome coronavirus-2 (SARS-CoV-2): a global pandemic and treatment strategies. Int J Antimicrob Agents. 2020
62. Aug; 56(2): 106054. Published online 2020 Jun 10. doi: 10.1016/j.ijantimicag.2020.106054
63. Junejo Y, Ozaslan M, Safdar M, et al. Novel SARS-CoV-2/COVID-19: Origin, pathogenesis, genes and genetic variations, immune responses and phylogenetic analysis. Gene Rep. 2020;20:100752. doi:10.1016/j.genrep.2020.100752
64. <https://viralzone.expasy.org/9056>
65. Corman VM, et al. Detection of 2019 novel coronavirus (2019-nCoV) by real-time RT-PCR. Euro Surveill. 2020 Jan
66. 23;25(3):pii=2000045. <https://doi.org/10.2807/1560-7917.ES.2020.25.3.2000045> Received: 21 Jan 2020; Accepted: 22 Jan 2020 Correction in: Euro Surveill. 2020 Apr 9; 25(14): 20200409c.
67. Correction in: Euro Surveill. 2020 Jul 30; 25(30): 2007303.
68. Tímto doplněním k naší odpovědi ze dne 21. 12. 2020, č. j.: MZDR 55403/2020-7/MIN/KAN považují Vaši stížnost za vyřízenou.
69. *Pokud se týká webu manipulatoři.cz, z.s. se sídlem Praha 1, Rybná 716/24, IČ 07815964, vyplynulo, že tento je vydavatelem webu, za obsah odpovídá Jan Cemper (<https://manipulatori.cz/autor/ppn/>).*
70. *Ze zprávy o projektu manipulatori.cz vyplynulo, že se jedná o publicistický web, který se věnuje oblasti politického marketingu, public relations a komunikačních strategií s přesahem do dalších společenských věd, podporuje nezávislé otevřené myšlení za účelem otevírání kritické debaty o společenském a politickém dění v souvislostech České republiky. Jsme nezávislí, věříme, že diskuze není boxerský zápas a že skrývání faktů nemůže přinést nic dobrého. Svá tvrzení nestavíme na domněnkách a předsudcích, ale na ověřených a ozdrojovaných faktech. Naším cílem je vytvořit otevřenou neideologickou platformu pro relevantní a faktickou diskuzi. Redakce šéfredaktor Jan Cemper.*
71. *Z článku na portálu Resetheus vyplynulo, že byl publikován 13.1.2021 pod názvem Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS – cov - 2 reálně existuje. Pod článkem je stejný obrázek, který byl na článku žalovaného, který byl označen na tomto portále jako dezinformace, autorem tohoto článku na portálu Resetheus je David Šubík, v článku je..... uvedeno dne 5. prosince 2020 jsme podali opakovanou žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném*

přístupu k informacím, aby nám Ministerstvo zdravotnictví poskytlo přesné citace vědeckých publikací, které vědeckým, to znamená ověřitelným a opakovatelným způsobem dokládají to, že: virus SARS-CoV-2 byl řádně izolován. To znamená, že virové částice byly vyčištěny a izolován je pomocí centrifugace s hustotním gradientem, bílkoviny byly biochemicky analyzovány. Důkaz, že k takové izolaci došlo, byl doložen fotografií z koncentrovaných izolovaných částic. Z takto izolovaných částic byla vyextrahována molekula RNA dělovou elektroforézou zaměřena její velikost a sekvenováním standardně dlouhých sekvencí, sestaven její řetězec. U takto doloženého viru SARS-CoV-2 je prokázána příčinná souvislost s onemocněním Covid-19 a je tedy oprávněné považovat jej za původce tohoto onemocnění. Ministerstvo nejprve zareagovalo způsobem, který vůbec neodpovídal na tyto dvě základní otázky. Po stížnosti, které jsme na takovou odpověď zaslali, nám z ministerstva zdravotnictví přišlo v odpovědi sedm odkazů, které zde zveřejňujeme s příslušným komentářem. V článku byl odkaz publikace, stejně jako bylo uvedeno v článku, dále je v článku žalobce uvedeno, jedná se o přehledové práce nebo odkazy na webové stránky, nelze je pokládat za zdroj primární vědecké informace nebo za podložený ověřitelný vědecký argument a nemá smysl je jakkoliv komentovat. Jako další publikaci Ministerstvo zdravotnictví uvádí Novel Coronavirus Compatiend with Pneumonia in China 2019. Zde je komentář. Toto je jediná práce ze sedmi publikací, na které nás ministerstvo zdravotnictví odkazuje, již je možné považovat za původní vědeckou práci. Dokonce v ní autoři tvrdí, že objevili nový betakoronavirus u pacientů se zápallem plic. Jedná se o vůbec první vědeckou publikaci, která na toto téma byla publikována. Byla zpracována odborníky, kteří byli čínskou vládou povoláni do Wu -chanu na konci roku 2019. A pokud by to měl být důkaz skutečné izolace nového patogenu a jeho příčinné souvislosti s onemocněním Covid-19, je na místě si zodpovědět několik základních otázek, které jsou uvedeny v článku. Ministerstvo dále poukázalo podrobně na tento článek s tím, že žalobce komentuje, že pokud by odborníci na ministerstvu zdravotnictví přečetli z tohoto článku víc než úvodní resumé a názvy jednotlivých odstavců, tak by nikdy nemohli tímto článkem argumentovat. Tento článek je sám o sobě nejlepším důkazem, jak mylná je myšlenka, že tady je nový virus, který způsobuje nové onemocnění. Dále je uvedeno. Nyní přichází moment, který autoři nazývají „izolace viru“ a o které ministerstvo tvrdí, že je v článku „velmi podrobně popsán“ celý proces, je lakonicky shrnut do jedné věty „Izolace“ viru z klinických vzorků byla provedena na epitelálních buňkách lidských dýchacích cest a na buněčných liniích. Komentář v článku žalobce. To samozřejmě znamená, že nedošlo k žádné izolaci, ale pouze tím autoři říkají, že přinesli tekutiny ze vzorků na tyto laboratorní běžné kultury, kde, jak se můžeme pouze domnívat, došlo k tomu, že buňky začaly odumírat, což je už přes 60 let medicínské virology z nepochopitelných důvodů nazýváno izolací, jakkoliv se tento proces v žádném známém smyslu slova „izolace“ ,izolaci nepřibližuje... přidáním biologických vzorků na buněčné kultury a následnými laboratorními postupy pouze dojde k rozpadu buněk na malé částice, což je interpretováno tak, že se virus množí, a toto údajné množení se nazývá izolace, přestože zde dochází pouze k logickému odumírání a rozpadu. Je až zarážející, jak zálučně ministerstvo zdravotnictví odkrývá to, že nemají nejmenší důkaz o tom, že by existoval byť jen náznak vědeckého argumentu, který by mohlo podpořit myšlenku reálné existence viru SARS -cov-2. Na závěr okomentujeme publikaci, kterou ministerstvo zdravotnictví uvádí jako sedmý odkaz. Nabízí se otázka, zda tento článek skutečně někdo na ministerstvu zdravotnictví četl. Jakkoliv je nezpochybnitelné, že to je původní publikace, rozhodně se nedá tato práce pokládat za práci vědeckou už z toho důvodu, že neprošla žádným předchozím recentním čtením a že u několika spoluautorů byl zamlčen střet zájmů. Ve skutečnosti je to důkaz o vědeckém podvodu, který etabloval uvedení RT-PCR techniky jako diagnostické metody pro detenci viru SARS-CoV-2 a onemocnění covid19. V této souvislosti je možné odkázat na rozsáhlou analýzu, která byla zaslána vydavateli této publikace. V závěru článku je uvedeno: Ministerstvo zdravotnictví opět dokazuje to, že přestože disponuje celou řadou odborníků, není schopno doložit základní informaci, vědecký důkaz, který by dovolil

tvrdit, že existuje nový virus SARS-CoV-2 a je příčinou onemocnění covid 19. Nemá tedy vědecké opodstatnění pro nouzový stav a následná opatření, která jsou v souvislosti se SARS-CoV-2 Covid-19 zaváděna. Celá věc se tímto posouvá z úrovně vědecké na úroveň právní, jsou porušována základní lidská práva a svobody, aniž by k tomu byl důvod. Argumentuje se, že veškerá opatření jsou zaváděna kvůli nekontrolovatelnému šíření nového, potenciálně smrtelného viru. Když se ale ptáme na jednoduchou informaci, kde je důkaz, že tento virus skutečně existuje, tak ji ministerstvo není schopno poskytnout.

72. *Ze žádosti ze dne 5. 12. 2020, označené jako žádost o informace na oprávněnost investovaných peněz do vývoje vakcíny vyplynulo*, že byla podána jako reakce na zprávu Jana Blatného, investora ve vývoji české vakcíny . Není důvod pokračovat, oznámil Blatný. Projekt považuje za úspěšný. Vzhledem k tomu, že byly vynaloženy prostředky v řádu milionů korun ze státního rozpočtu na vývoj vakcíny proti Covid-19, požadujeme od vás na základně zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, vědecký odkaz na oprávněnost takto investovaných peněz. Žádáme vás o zveřejnění přesné citace vědecké publikace, vědeckých publikací, které vědeckým, to znamená ověřitelným a opakovatelným způsobem dokládají to, že za prvé virus SARS-CoV-2 Byl řádně izolován, to znamená, že virové částice byly vyčištěny a izolovány pomocí centrifugace s hustotním gradientem atd. Za druhé, u takto doloženého viru SARS-CoV-2 byla prokázána příčinná souvislost k onemocnění Covid-19 a je tedy oprávněno považovat jej za původce tohoto onemocnění. Doposud nám nebylo MZ ani další oslovené instituce v jeho působnosti schopno tyto informace doložit. Usilovně hledáme již několik měsíců v odborné literatuře, věříme tedy, že pro vás nebude vůbec náročné tyto publikace a citace poskytnout. Určitě znáte velmi dobře. Děkujeme za rychlou odpověď. Reakce. Vážená paní Kamala Taris, vážená paní, děkujeme za váš zájem o úkol „zjištění“ možnosti vývoje a výzkumu vakcíny proti původci onemocnění Covid-19, který byl prováděn v souladu s jeho zadáním, máme položené otázky o původci onemocnění Covid-19 však nebyly předmětem úkolu. Potvrzujeme, že jsme pracovali se skutečným virem, označením jako SARS-CoV-2 , jehož kmen je evidován WHO, náš vývoj jsme publikovali a je volně dostupný pro kohokoliv ve světově dostupné databázi, volně dohledatelné, s přáním pevného zdraví. Věra Adámková. Odpověď. Dobrý den, paní Adámková, děkuji vám za odpověď. Mnou položené otázky sice nebyly součástí zadání, jejich podstata je nicméně základem pro vývoj vakcíny. Sama píšete, že jste pracovali se skutečným virem SARS-CoV-2 (dle studie dodaným SZU) a že vakcína byla vyvíjena proti původci onemocnění Covid-19. Žádáme pro vaše tvrzení jenom doložení důkazů. Určitě jste si to také ověřovali a vy nevyvíjeli vakcínu proti patogenu, který je pouze hypotetický a jeho souvislost onemocnění je taktéž hypotetická. To by bylo mrhání veřejnými prostředky. Proto vás opakovaně žádám, popřípadě vaše oslovené kolegy a MZ o doložení informací, na které se ptáme a na které máme podle zákona č. 106/1999 Sb. právo.
73. Soud provedl další listinné důkazy, avšak dospěl k závěru, že nesměřují k předmětu sporu, proto sice provedl důkaz znaleckými posudky, avšak žádná zjištění z nich neučinil, neboť pokud se týká znaleckého posudku předloženého žalobcem, jednalo se o znalecký posudek ve zcela jiné věci a pokud se týká znaleckého posudku, respektive odborného vyjádření předloženého žalovaným, toto nemělo vůbec parametry takového odborného vyjádření.
74. Soud se nezabýval ani provedením, ani hodnocením vědeckých publikací, které byly dále účastníky založeny.
75. *Z výpovědi žalobce* vyplynulo, že na začátku roku 2021 byl požádán portálem Resetheus o to, aby zpracoval článek, který by obsahoval odpověď Ministerstva zdravotnictví, kterou Portál Resetheus obdržel. Ministerstvo bylo tenkrát požádáno o to, aby poskytlo vědecké odkazy týkající se izolace a průkaznosti existence viru SARS-CoV-2 Ministerstvo zdravotnictví v odpovědi na

základě § 106 poskytlo celkem sedm odkazů, které měl žalobce za úkol rešeršně zpracovat. Touto prací se zabývá od roku 1997. Od té doby publikoval, má i magisterskou práci a zabývá se oblastí virologie a tehdy se zabýval existencí viru HIV. Práci obhájil a byla vyhodnocena jako výborná, v této práci také uvádí, že vědecké důkazy pro existenci viru HIV neexistují. Vědecká obec tehdy neměla žádné protiargumenty. Dále od roku 1997 žalobce spolupracoval s německým vydavatelstvím kolegy Štefana Lanky a dalšími, kdy jeho práci byly rešerše vědeckých článků v oblasti biologie a sociologie. Tímto tématem se zabývá 20 let, žalobce je sociolog, není biolog, ale je velmi přísně trénován během sociologie ve vědecké metodologii. V rešerších se zabývá hlavně tím, že sleduje, zda byla v dané práci vědecká metoda a zda lze článek považovat za vědecký už z toho důvodu, jestli neporušuje zákonitosti vědecké metody. To dělal pro spolek Resetheus v roce 2021, kdy rozebral sedm zmíněných odkazů. Některé z nich nebyly vůbec odkazy na vědecké publikace, jednalo se o odkazy na webové stránky a portály, které neměly žádnou výpovědní hodnotu. Proto se právě nedá ověřit kvalita těchto důkazů. Byl mezi nimi jeden z prvních článků ohledně existence viru SA SARS-CoV-2, který publikoval čínský tým a je považován za hlavní informaci, že by virus SARS-CoV-2 měl existovat. Žalobce tento článek rozebírá nejdůsledněji, a to z hlediska evropských standardů, které jsou třeba v České republice závazné, protože ČR je signatářem úmluvy o vědecké metodě. Postup byl tedy z jeho pohledu nepřijatelný a nespĺňoval základní věci, což podrobně rozebral v samotném článku. Tímto rozбором došel k závěru, že to ministerstvo zdravotnictví sedmi odkazy nenaplnilo, žádost o informace, která byla podána, žalobce tudíž došel k závěru, že ministerstvo zdravotnictví ten důkaz o existenci viru SARS-CoV-2 nemá, vzhledem k tomu, že pracoval s odkazy, které ministerstvo podalo. V další komunikaci se spolkem Resetheus to ministerstvo samo přiznalo, že skutečně těmito informacemi nedisponuje. Omlouvá to tím, že není odborná instituce. Žalobce rozebíral pouze články, které ministerstvo zdravotnictví poskytlo, a z jeho pohledu a z hlediska vědce byly nedostatečné. Pokud se týká článku Na faktech, skutečně záleží. Tam žalobce rozebírá věcnou podstatu původního článku i invektiv v článku, který je na webu manipulátoři, poukazuje na to, že článek na manipulátorech je skutečně jakási odpověď ze sociálních sítí a není to článek, jedná se o něco, co je Iluminátor uvolnil na svém Facebooku a je to nepodstatné a bezvýznamné ve chvíli, kdy se to však ocitlo na webu manipulátoři, se situace změnila, neboť web tuto chybnou věc zveřejnil. Článek na manipulátorech není článek, který by měl nějakou výstavbu a logiku, tento článek sepsal žalobce pro to, aby společnost Resetheus věděla, že v původním článku sám žádnou chybu neudělal, a proto tedy sepsal článek na faktech záleží. Žalobce nevěděl, že článek, který byl publikován na manipulátorech, byl publikován někde jinde, manipulátoři byl jediným prostorem, kde se článkem setkal. Žalobce spatřuje v publikaci článku poškození, a to v tom směru, že se jedná o označení dezinformace, vyvozuje z toho, že iluminátor v závěru dokonce naznačuje, že žalobce šíří informace, které mohou být zdraví škodlivé, uvádí základní věci, že informace mohou být, jaké chtějí, ale nesmí škodit zdraví, tím pádem to dává do souvislosti s článkem žalobce, o kterém píše Žalobce poškozuje dvě základní věci, a to označení dezinformace a podsouvání toho, že informace žalobce by mohli někomu způsobit poškození zdraví. Žalobce zaznamenal v okolí reakce na článek a byla jejich řada. Syn žalobce začal v roce 2020 chodit do první třídy, byl v novém kolektivu mezi novými spolužáky a rodiči, se kterými musel komunikovat, jednalo se o dobu, kdy byla nejrůznější opatření a rodiče vyhledávali co nejvíce informací týkající se covidu. V této souvislosti narazili na článek na portále manipulátoři.cz. Žalobce i jeho syn byly konfrontovány s tím, že někdo o žalobci napsal, že uvádí dezinformace, žalobce o tom se synem hovořil, ale syn říkal tatínku, kluci říkají, že nemáš pravdu, že to psali někde na internetu. Proto to žalobce musel vysvětlovat, že se jedná o neověřenou informaci, což nemá šanci ovlivnit. Žalobce byl označován za dezinformátora, jednalo se o lidi v okolí žalobce, kteří žalobce neznají. Pokud se týká přátel, které zná delší dobu, na tento problém nenarazil, například měli v rodině svatbu, synovec si bral farmaceutku. Na svatbě

žalobce musel řešit, jestli je dezinformátor, nebo ne jen kvůli tomu, že portál manipulátoři někde něco otiskl. Těch situací byla celá řada. Žalobce, dále umělec, hudebník a pohybuje se v divadelní sféře, dva roky působil v Národním divadle v Brně jako zástupce uměleckého šéfa má za sebou celou řadu uměleckých projektů po celé Evropě, má za sebou účinkování na řadě mezinárodních festivalů, jak moderní, tak i vážné hudby. Dlouho účinkoval i s rektorem Janáčkovy akademie Ivo Medkem. Tím pádem na internetu žalobce vyhledává řada lidí v souvislosti s uměleckými aktivitami a ve chvíli, kdy do internetového vyhledávače zadá pouze jméno žalobce, nedá tam žádnou další informaci, na třetí stránce vyjde odkaz, že uvedl nějaké informace, a to žalobci vadí. Jednání žalovaného se dotklo i profesního života žalobce, na konci roku 2020 se na žalobce obrátila advokátní kancelář - partneri z Bratislavy, kdy potřebovali zpracovat nějakou tematiku v souvislosti s covidovými opatřeními a žalobce s nimi začal spolupracovat, vypracovali společně nějaké materiály a po publikování článku na manipulátorech byl z jejich strany konfrontován s tím, že je oficiálně označeným dezinformátorem a nemohou s ním otevřeně pracovat, protože by mohli být spojováni s tím, že vycházejí s dezinformací. A další věcí bylo, že žalobce zastupoval jako obecný zmocněnec u soudu v Plzni manželé Albrechtovi ve dvou případech, které tam vedou. Soud se táhne od roku 2021. Týká se to testování na SARS-CoV-2 A vlastně žalobce jako zástupce tam vystupuje s cejchem dezinformátora, je to něco, co se mu za celou kariéru vědeckého zkoumání nestalo. Žalobce sám nerozumí, proč by na takovém portále, jako je portál žalovaného označený dezinformace, měl být, protože tvrdí, že se žádné dezinformace nedopustil a pokud je na webu ministerstva vnitra uvedeno, že dezinformace je šíření záměrně nepravdivých informací, obzvláště pak státními aktéry nebo jejich odnožemi vůči cizímu státu nebo vůči médiím s cílem ovlivnit rozhodování nebo názory těch, kteří je přijímají, tohoto se žalobce nikdy nedopustil.

76. *Z výpovědi svědka Julise Fujaka* vyplynulo, že s žalobcem se zná z umělecké sféry, znají se z devadesátých let, kdy byl pozván do brněnského uměleckého domu skleněná louka. A zároveň spolupracují na obdobném projektu posledních pět let ve stejném seskupení. Žalobce zná jeho práci jako sociologa medicíny v akademické oblasti. Scházejí se poměrně často pouze jejich setkání omezil covid, potom koncerty obnovili. Článek žalovaného svědek četl, viděl ho v té grafické úpravě, jaká je na serveru žalovaného. Existuje i stránka manipulatory.sk, která je podobná jako webová stránka žalovaného. Jedná se o skupinu lidí, která vyhledává anebo se snaží poukazovat na některé z jejich pohledu nekalé praktiky nebo dezinformace ve veřejném prostoru. V posledních letech to bylo právě vzhledem na koronakrizi testování, očkování atd. A pokud se týká obsahu článku, svědek se tímto tématem zabývá jako sémiotik kultury a sémiotik medicíny podobným způsobem, a proto ho postoje a názory zaujaly. Zaujalo ho to, že v případě Ministerstva zdravotnictví České republiky si toto nárokuje univerzální platnost jistých tvrzení na základě celkem nepodložených odborných analýz. Článek iluminátora, tedy pana Šlajcha převzatý z Facebooku svědek četl, bylo to podpurné stanovisko mainstreamového nebo oficiálního stanoviska, vysvětlování a všech těch kauzálních příčin či už objevení viru a kauzální souvislosti s onemocněním. S odkazy na nějakou literaturu. Zdroj v tomto případě tzv. Iluminátor podle svědka nic nečetl, anebo odkazům přesně nerozuměl, na článek na serveru žalovaného označený jako dezinformace, svědek zaznamenal reakce okolí. Proběhlo nějaké umělecké setkání, což bylo bezprostředně po publikaci tohoto článku a objevila se diskuze, zda se jedná o pana Šubíka, který s nimi hraje a zda je to ten, který podle žalovaného šíří dezinformace. Právě v té době, která byla, to bylo nepříjemné, neboť ta doba byla spojena s takovými typy diskuzí. Diskuze probíhaly mezi studenty a kolegy z akademické sféry. Žalobce se dostal do nepříjemného světla, které například po koncertních a diskuzích musel vysvětlovat svoje stanoviska a objasňovat to, co se vlastně stalo. Svědek si vzpomněl na dlouhodobou kolegyni z akademického prostředí, která se tímto tématem zaobírá a při předčítání článku měla pocit, že článek je pravdivý, článek, tedy na

manipulátorech a omezila kontakt s žalobcem. Komunikace byla také zvláštní a jiní spoluhráči z jiných uskupení nebo studenti, kteří navštívili koncerty žalobce, konkrétně hovořili o tom, že je to překvapilo a zda je to pravda. Většina lidí nebere v úvahu to, že manipulátoři přebírají zdroje z Facebooku. Pokud se týká odbornosti, žalobce je sociolog medicíny, vysokoškolsky vzdělaný, jeho školitel byl renomovaný sociolog Jan Keller, který se zabývá oblastí medicíny už 20 roků, žalobce používá typy rešerší, vědeckých metod, výzkumu, metodologických postupů a jeho práce z hlediska metodologie, metod investigativy a odborné investigativy, je důvěryhodná. Sociolog medicíny je vědní obor, který se zabývá pozicí medicíny ve společnosti, v jakých vztazích je ke skupinám lidí, ale zároveň jakou pozicí má mezi vědními obory, to znamená, že sociologie medicíny se zabývá veškerými vztahy, které medicína má nejen jako obor prakticky, ale i vědecky toto uvedl žalobce. Metodologické postupy, pokud se týká základního výzkumu, u někoho to může být výzkum v terénu, anebo rešerše základní sekundární literatury, přehodnocování důkazního postupu, důkazových cest. Jednoduše existuje sociologie medicíny, sociologie sportu, sociologie a kultury, sociologie různých jiných oblastí, například zemědělství, tak jsou jako sémiotiky a tím pádem je to pro tuto společnost velmi důležitá, neboť tyto disciplíny jsou interdisciplinárně provázané. Článek žalobce byl metodologicky, odborně správný. Svědek absolvoval filozofickou fakultu, obor estetika a hudební věda. Z výpovědi svědkyně Sabiny Albrechtové vyplynulo, že žalobce zná cirká dva roky, protože jim pomáhá se soudem, který je veden proti fakulní nemocnici Plzeň. Jeho spolupráce spočívá ve shánění odborných materiálů u tohoto soudu a vystupuje jako vedlejší účastník. S článkem žalovaného se svědkyně seznámila, má za to, že článek žalobce poškodil, na tento článek narazila v době, kdy žalobce ještě neznala a na základě toho článku sehnal manžel svědkyně Resetheus od pana Šubíka, aby jim pomohl s celou záležitostí, se soudem, svědkyně zjišťovala nějaké informace a tehdy na článek narazila a právě o spolupráci s žalobcem začala pochybovat, protože v důsledku článku jí přišlo, že žalobce vlastně není odborník. Je nějaký laik, který si říká, co chce a vůbec věcem nerozumí. Má za to, že žalobce to poškodilo na stránce odbornosti a pokud se týká svědkyně, měla původně v úmyslu s žalobcem spolupráci ukončit, svůj názor změnila, když se setkala s žalobcem a zjistila, že je úplně jiný, než je vyličen v článku, pokud se týká článku, který byl publikován na serveru žalovaného, svědkyně pohoršilo to, že článek žalobce popisoval jako člověka, který neví, co povídá, že si povídá, co chce a nemá žádné odborné podklady pro svou práci. Žalobce je magistr sociálních věd, zda má nějaké vzdělání v mikrobiologii či biologii, po tom svědkyně nepátrala.

77. Z výpovědi svědka Antonína Šlajcha vyplynulo, že v současné době působí jako popularizátor vědy, publicista pod spolkem Vědátor pod univerzitou Palackého v Olomouci. Z hlediska epistémé se zabývá filozofií poznání a většinou si vybírá témata okolo konspiračních teorií, kde se snaží dopátrat vlastně, jak jsou stavěné, na základě čeho s tím, že pak následně konzultuje s odborníky, ke kterým má právě přístup i díky univerzitě Palackého, označuje se jako Iluminátor. Svědek je autorem článku, který byl publikován žalovaným 8. 2. 2021 byl zveřejněn na serveru Manipulátoři.cz s titulkem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid-19“. K sepsání tohoto článku dostal podnět od svých sledujících, tak mu poslali informace, že by ho toto téma mohlo zajímat. Jednalo se o předchozí publikaci na webu Resetheus. Tématem se zabýval již v minulosti, kdy řešil také nějaké téma neexistence virů právě ohledně pana lanky v Německu, ve facebookové skupině Resetheus, probíhala nějaká diskuze týkající se tohoto předchozího příspěvku, který byl pak smazán a byla smazána i kritika svědka. Jednala s paní Tarabovou, předsedkyní spolku, která říkala, že v článku byly nějaké věcné chyby a že napíše nový, svědek si tedy řekl, že na nový počká a podívá se na něj. Na tento článek potom napsal kritiku s tím, že kontaktoval i řadu odborníků. Probíhalo to tak, že když to měl dopsáno, postupoval vždy, že když měl napsaný text, poslal ho odborníkům, ty se na to podívali, řekli, že je to pěkně napsané, a proto to vydal. Má svůj blog někdy od listopadu roku 2020. Pana Cempera,

jednatele žalovaného, občas zaujal nějaký článek, někdo mu poslal podnět, tak nějaký článek převzal a dal ho na svůj web, tam byl svědek vždy v podstatě uvedený jako autor. Při sepsání článku vycházel z článku žalobce a z vlastního studia. Téma ho zajímalo, zabýval se různými odbornými publikacemi i odbornými články, jedná se například o článek Davida Gorskiho, což se člověk, který založil nebo vede web, je to hlavní editor webu Science basic medicín, která se právě tímto tématem zabývá. Ve svém článku z jeho názoru vycházel a věc s ním konzultoval. Primárně články publikuje na Facebooku, jeho původní stránka se jmenuje iluminátor a jedná se o stránku na Facebooku, kde byl publikován článek, který je předmětem sporu. Svědek má ukončené vzdělání středoškolské s maturitou. Všechny zdroje, ze kterých čerpal, v článku nejsou uvedeny, protože k článku, který píše má vysílání na platformě, kde živě streamuje, kde řeší publikace s lidmi, a často tam uvádí i zdroje. Tvrdí, že se ke zdrojům dá vždy dohodnout. Článek je uvozen fotografií, na které je nápis dezinformace a ten nápis tam umístil svědek, dle jeho názoru pojem dezinformace je v podstatě opak informace, a tudíž je to nějaká nepravdivá informace, která je šířena a ať už za jakýmkoliv účelem, alespoň takto to svědek definuje. Svědek poukázal na to, že vždy apeluje na to, aby se rozlišoval pojem dezinformace a dezinformátor, pokud někdo šíří dezinformaci, není a priori dezinformátor.

Na serveru Manipulátoři byl publikován článek v této formě

Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje

13.1.2021 | články | 0 komentářů

LENKA TARBOVÁ – RESETHEUS

RESET

our way

WELL NO, BUT ACTUALLY NO

autor | David Šubík

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová

78. *Z kopie portálu žalovaného vyplynulo, že je tam uvedeno : portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid-19. Iluminátor (<https://manipulatory.cz/autor/iluminator/>) 8. 2. 2021. Dále je tam uvedeno ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje. 13. 1. 2021 články Lenka Tarabová Resetheus. Dále je tam upoutávka osoby ES maskou a znakem, který byl používán v době covidové epidemie, přes tuto fotografii, je přes celou uvedeno dezinformace, pod tím je uvedeno well no, but actual no. Autor David Šubík. Z článku dále vyplývá, že autor článku nerozlišuje osobu žalobce a portál Resetheus, hovoří nicméně a je tam označen žalobce jako autor, dále je tam uvedeno. Portál Resetheus zpochybnil samotnou existenci viru SARS-CoV-2 . Jejich práci jsem kritizoval již několikrát, ale vždy mi v tom bylo tak či onak zabráněno, dále je tam citace z článku Resetheus je rozebrán obsah článku, dále je tam uvedeno, závěrem bych rád uvedl, že mě tento článek překvapil. Nejdříve se jevil jako solidní a dobře zpracovaný (manipulativní). Nezkušeného čtenáře jistě zaskočí nepřipraveného a první přečtení působí solidně, s čímž autor zajisté počítal. Ale po druhém přečtení se již ale vyjeví řada nesrovnalostí. Zjistíme, že kritika není ničím podložená. Použité termíny nedávají v kontextu smysl. A co je hlavní? Stěžejní bod celého článku je postavený na domněnce autora. Za sebe bych dodal: pokus hezký, ale příště lépe a důkladněji. Nejlépe s vědeckými důkazy, když už si portál hraje na vědecký, nemálo lidí takovému článku může uvěřit, nechat se zmást a podávané informace přijme jako fakta, ale o fakta se zdaleka nejedná. Domněnky jsou hezké, jen dokud neškodí lidskému zdraví. Článek vyšel původně jako facebookový příspěvek na stránce iluminátor. Dále z uvedeného vyplývá, o jaký projekt v případě manipulatori.cz se jedná a veřejnost je vyzvána k podpoře tohoto projektu.*
79. Podle ustanovení § 82 odst. 1 OZ: „Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.”
80. Podle ustanovení § 2951 odst. 2 OZ: „Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.”
81. Podle ustanovení § 2956 OZ „Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.”
82. Podle ustanovení § 2957 OZ „Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.”
83. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 23 Cdo 1323/2012: *Právně přípustná kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné kritiky a dále, že je přiměřená co do obsahu i formy. Takto jsou míněny i použité výrazy, formulace, spojení apod., přičemž podstatné je, že tato kritika tak nevybočuje z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného účelu. O věcnou kritiku jde tedy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů. Současně však z těchto výchozích podkladů takováto kritika musí logicky vyvozovat odpovídající, hodnotící úsudky - závěry. Nejsou-li tyto předpoklady pravdivé, případně je-li hodnotící úsudek difamující, nelze považovat kritiku za přípustnou.*
84. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 30 Cdo 608/2007: *Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby podle § 13 o. z. musí být jako předpoklad*

odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen obrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry fyzické osoby. Nenaplnění kteréhokoliv z těchto předpokladů vylučuje možnost nástupu sankcí podle ustanovení § 13 o. z.

85. Neoprávněným zásahem je zásah do osobnosti fyzické osoby, který je v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem. O takovýto zásah pak proto nejde mimo jiné tehdy, když je zásah dovolen (resp. jeho možnost předpokládána) zákonem, pokud tak nejsou překročeny zákonem stanovené meze. Jde o situace, kdy nad individuálními zájmy jednotlivých fyzických osob, do jejichž osobnosti je zasahováno, převládá závažnější, významnější a funkčně vyšší zvláštní veřejný zájem. Tento zásah do osobnostních práv zůstává ovšem povoleným za předpokladu, že se stal přiměřeným způsobem, a zároveň není-li v rozporu s takovými oprávněnými zájmy fyzické osoby, na kterých je třeba s ohledem na zajištění elementární úcty k důstojnosti její osobnosti za všech okolností bezpodmínečně trvat. Tato licence ovšem není dána tam, kde se jedná o posuzovaném zásahu proti osobnostním právům fyzické osoby dopustí excessu.
86. Pravdivá informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud tento údaj není podán způsobem, že zkrsluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporoval právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn., zda primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby.
87. Podle rozsudku Nejvyššího soudu Cdon 24/ 95: Neoprávněný zásah do práva na ochranu její osobnosti, odůvodňující požadavek na poskytnutí zadostiučinění podle ustanovení § 13 odst. 1 o. z.
88. Použití kritiky, ironizování, odsuzování a zavrhování jednání nebo činnosti fyzické osoby, opírající se o okolnosti, o nichž je sdělován nepravdivý údaj, představuje zpravidla citelný neoprávněný zásah do práva fyzické osoby na ochranu její osobnosti, přičemž tu jde o značnou intenzitu neoprávněného zásahu, který bude obvykle mít nepříznivé důsledky pro takto postiženou osobu co do jejího postavení v rodině a ve společnosti.
89. Kritiku počínání fyzické osoby, opírající se o okolnosti, o nichž je sdělován pravdivý údaj (nejde-li o tvrzení, které se dotýká intimní sféry života fyzické osoby), nelze zpravidla pokládat za odporující ustanovení § 11 o. z., a to i když v kritice bylo použito v odpovídající míře ironizování, odsuzování a zavrhování kritizovaného počínání fyzické osoby
90. Podle Nálezu Ústavního soudu ve svém ze dne 3. 2. 2015, sp. zn. II. ÚS 2051/14, tento konstatoval.. Klíčovou (a nikoliv triviální) otázkou tak je, jaké nároky musí skutkové tvrzení splňovat, aby je bylo možno označit za (ne)pravdivé. Ústavní soud zdůrazňuje, že s ohledem na podstatu a smysl svobody projevu a její ochrany v demokratické společnosti nelze kategorii pravdivosti vnímat maximalisticky jako požadavek na absolutní soulad s objektivním stavem reality, a to v každé situaci a v každém časovém okamžiku. Takovéto pojetí pravdy - byť je obecně jisté možné - totiž v praktické rovině nutně naráží na možnosti a meze lidského poznání (epistemologické limity). Posouzení, zda je určité skutkové tvrzení v souladu s objektivním stavem reality, totiž nemůže být s ohledem na limity lidského poznání zpravidla nikdy zcela konečné; může existovat pouze větší či menší míra praktické jistoty, že tvrzení v takovém smyslu pravdivé je. Pakliže je z povahy věci obtížné až nemožné určit, zda je určité skutkové tvrzení v souladu s objektivním stavem reality, bylo by absurdní vyžadovat po jednotlivcích, aby jimi pronášené výroky kritérium absolutní a objektivní pravdivosti vždy splňovaly. Naznačená "maximalistická" interpretace pojmu pravdivosti by mohla k obdobně absurdním a nežádoucím důsledkům vést právě v kontextu sporů o ochranu osobnosti. Všecké výroky, které lidé v každodenním životě pronášejí, jsou totiž založeny na informacích, které jsou jim k dispozici, tj. které mohly získat v rámci svého poznání, a jsou výrazně ovlivněny i řadou faktorů dalších (jejich inteligencí, vzděláním, hodnotovým nastavením,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová

sociálním prostředím apod.). Pokud by si jednotlivec musel před pronesením skutkového výroku být zcela jistý tím, že je bez jakýchkoliv myslitelných pochybností v absolutním souladu s objektivním stavem reality, měl by zřejmě – přísně vzato – v mnoha životních situacích raději pouze mlčet. Proto se Ústavní soud přiklání k závěru, že i v případě sporů o pravdivost skutkového tvrzení je třeba vycházet z určitého reálného pojetí kategorie pravdivosti, které bere v úvahu kontext proneseného výroku, zejména, nakolik byl tento výrok založen na spolehlivých informacích, které jeho autor k dispozici skutečně měl, či je k dispozici přinejmenším mít mohl a měl. Uvedené přirozeně neznamená, že by kategorie pravdivosti byla subjektivní či zcela závislá na informacích, které má autor výroku (nabodile) k dispozici. Právě naopak – ještě předtím, než pronese skutkové tvrzení, které je způsobilé zasáhnout do osobnostních práv jiné osoby, by každý měl vyvinout určité přiměřené úsilí za účelem zjištění, zda je jím pronášený výrok pravdivý. Míra tohoto úsilí, kterou je od autora výroku možno oprávněně požadovat, se přitom může lišit v závislosti na tom, nakolik závažný je brozící zásah do osobnostních práv dotčené osoby či v závislosti na osobě autora výroku (větší nároky budou v tomto ohledu kladeny na novináře, politiky či experty v určitém oboru – tedy na osoby, u nichž lze očekávat vyšší stupeň informovanosti a znalostí, a naopak nižší na "běžné občany", od nichž tato očekávání požadovat nelze). Ústavní soud zdůrazňuje, že uvedené se pochopitelně vztahuje pouze na skutková tvrzení, o jejichž správnosti je jejich autor přesvědčen, tj. nikoliv na vědomé šíření nepravdy (lhaní).

- a. Podle Nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2018, sp. zn. I. ÚS 4022/17, ... Jestliže difamující výrok spočívá ve skutkovém tvrzení neboli konstatování faktu, pak je ten, kdo jej učinil, povinen prokázat rozumné důvody, na jejichž základě se spoléhal na jeho pravdivost, jakož i že podnikl dostupné kroky k ověření jeho pravdivosti, a to v míře a intenzitě, v níž bylo její ověření přístupné a definitivní (včetně případného dotazu u osoby, které se tvrzení týká, jejíž stanovisko by v takovém případě mělo být rovněž zveřejněno), že byl v dobré víře, a tudíž neměl důvod věřit, že toto tvrzení není pravdivé
91. Podle Nálezu ÚS I. ÚS 156/99: je nutno respektovat určitá specifika běžného periodického tisku určeného pro informování nejširší veřejnosti (na rozdíl například od publikací odborných), který v určitých případech musí – především s ohledem na rozsah jednotlivých příspěvků a čtenářský zájem – přistupovat k určitým zjednodušením, a nelze bez dalšího tvrdit, že každé zjednodušení či zkrácení musí nutně vést k zásahu do osobnostních práv dotčených osob. Lze tedy s větší trvat na naprosté přesnosti skutkových tvrzení a klást tak na novináře ve svých důsledcích nesplnitelné nároky. Významné proto musí být to, aby celkové vyznění určité informace odpovídalo pravdě.
92. Podle Nálezu II ÚS 2051/14 ze dne 3.2. 2015 ..Při řešení kolize mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce musí být brána v potaz zejména: Povaha výroku – zda jde o skutkové tvrzení či hodnotový soud
  - a. Obsah výroku, zda jde o projev politický či komerční
  - b. Forma výroku – zejména nakolik je výrok expresivní
  - c. Postavení kritizované osoby, zda jde o osobu veřejně činnou či osobu veřejně známou
  - d. Zda se výrok týká veřejné či soukromé sféry
  - e. Chování kritizované osoby - zda kritiku vyprovokovala či jak se ke kritice postavila
  - f. Kdo výrok pronáší – tisk, občan, politik
  - g. Kdy tak učiní
  - h. V úvahu musí být brán celý kontext věci
93. Podle Nálezu Ústavního soudu ze dne 10. prosince 1997 sp. zn. II. ÚS 357/96 Podle čl. 17 Listiny je zásadně právo na informace rovno základnímu právu podle čl. 10 Listiny (), přičemž je třeba dbát na to, aby s přihlédnutím k okolnostem každého případu jednomu z těchto práv nebyla bezdůvodně dána přednost před

právem druhým (obdobně srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. června 1996, sp. zn. IV. ÚS 154/96, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. ledna 2007, sp. zn. 30 Cdo 2711/2006)

94. Podle Nálezu Ústavního soudu ze dne 9. února 1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97 *Při střetu svobody projevu s právem na ochranu osobnosti, tedy základních práv, která stojí na stejné úrovni, bude vždy v prvé řadě věcí nezávislých soudů, aby s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým.*
95. Podle Nálezu ÚS I. ÚS 156/99: *Základní právo podle čl. 17 je zásadně rovno základnímu právu podle čl. 10. V konkrétním případě je proto vždy nezbytné zkoumat míru (intenzitu) tvrzeného porušení základního práva na ochranu osobnosti (osobní cti a dobré pověsti), a to právě v kontextu se svobodou projevu a s právem na informace a se zřetelem na požadavek proporcionality uplatňování těchto práv (a jejich ochrany).*
96. Podle Nálezu ÚS IV. ÚS 154/97: *Při střetu základního politického práva na informace a jejich šíření s právem na ochranu osobnosti a soukromého života, tedy základních práv, které stojí na stejné úrovni, bude vždy věcí nezávislých soudů, aby s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým. Tak to ostatně stanoví i čl. 4 odst. 4, když ukládá orgánům aplikujícím právo, aby při této aplikaci šetřily podstatu a smysl základních práv.*
97. Podle Nálezu ÚS IV 146/04: *Tisk nesmí překračovat vymezené hranice mj. z důvodu ochrany dobré pověsti jiných, nicméně na něm spočívá úkol šířit informace a myšlenky týkající se politických záležitostí, jakož i témat z ostatních oblastí veřejného zájmu. Úlohou tisku je nejen šíření informací a myšlenek, veřejnost má současně právo je přijímat. ... Pro demokracii, chápanou jako vládu lidu, lidem a pro lid, je životní nutností šíření informací, myšlenek a názorů, ať už pochvalných či kritických, proto aby byla veřejnost zásobena všemi dostupnými fakty nezbytnými pro vyvolání kvalitní debaty ve věcech celospolečenského zájmu a následného utváření názorů jednotlivců či k dosažení konsensu o řízení a obstarávání věcí celospolečenského zájmu.*
98. Podle Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 25 Cdo 108/2020 z 27. 10 2021: *Za neoprávněný zásah do osobnosti člověka způsobený textem (článkem) zveřejněným na internetu nebo v tisku nese občanskoprávní odpovědnost jeho autor, není-li zaměstnancem subjektu, který text publikoval a jehož případná odpovědnost tím není dotčena.*
99. Provedené důkazy soud hodnotil podle ust. § 132 o.s.ř. a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tomu, co v řízení vyšlo najevo a k tvrzení účastníků.
100. Soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům
101. Základním předpokladem vzniku odpovědnosti podle ust. § 2956 o. z. je vznik neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 81 o. z.
102. Provedené důkazy soud hodnotil podle ustanovení § 132 o.s.ř., a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, i k tvrzení účastníků a výpovědi svědků a dospěl k těmto skutkovým a právním závěrům.
103. Pokud se týká výpovědi žalobce a svědků, tyto soud hodnotí jako zásadně věrohodné. Jak již bylo uvedeno, účastníci soudu předložili řadu vědeckých důkazů podporujících tvrzení existence viru SARS-CoV-2 popírající existenci viru SARS-CoV-2 Předložili i znalecké posudky, ke kterým však soud nepřihlédl.
104. Předmětem projednávané věci byla okolnost, že žalovaný doménové jméno www.manipulatori.cz, jehož jednatelem byl Jan Cemper, jako vydavatel, publikoval na svých stránkách fotografii společně s článkem a označením, tak, jak je uvedeno předmětem sporu a shora informací spolu s fotografií s popisem. Pravdou je, že částečně se zpočátku sporu překrývalo to, jakým způsobem jednala společnost Resetheus a jakým způsobem jednal žalobce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová

nicméně bylo prokázáno, že žalobce se sdružením Resetheus spolupracoval a spolupracuje a pokud se týká článku, který byl označen žalovaným, jednalo se o článek žalobce. To, co předcházelo vydání tohoto článku, spojenými silami vyžadovali žalobce a Resetheus. Pokud se týká dotazů na ministerstvo zdravotnictví, činila tak, jak společnost Resetheus, tak žalobce a společnost Resetheus pro vypracování článku doložila žalobci podklady, soud má tudíž za to, že žalobce je ve věci aktivně legitimován, stejně jako je ve věci pasivně legitimován žalovaný. Pokud tedy v průběhu řízení žalovaný tvrdil, že doménové jméno www.manipulatori.cz převedl na třetí osobu a vstoupil do likvidace, pro tento spor je tato okolnost bezpředmětná, pouze soud postupoval tak, že označil žalovaného v rozsudku jako Manipulátori.cz v likvidaci v zastoupení Janem Cemperem jako likvidátorem. Toto může samozřejmě mít vliv pouze na to, zda v tomto případě, tedy kdy soud žalobě vyhověl, bude žalovaný schopen odstranit obsah týkající se žalobce na doméně www.manipulatori.cz, eventuálně zveřejnit tam omluvu.

105. Bylo nepochybně prokázáno, že žalovaný publikoval článek *“portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid-19”* reagující na článek žalobce a na osobu žalobce, přičemž se jednalo o článek převzatý z Facebooku, od osoby pod pseudonymem Iluminátor. Tento byl v průběhu řízení vyslechnut jako svědek a ztotožněn jako Antonín Šlajch publikující pod tímto pseudonymem. Podstatou sporu, jak již bylo uvedeno, nebylo rozebírat vědecké informace o tom, jak vypadá situace s virem SARS-CoV-2 zda tento existuje, či neexistuje, ale podstata tkvěla v tom, *„zda Ministerstvo zdravotnictví má informaci o tom, zda SARS-CoV-2 existuje”*. Z těchto důvodů jako stěžejní, byl důkaz dotazem na Ministerstvo zdravotnictví, urgencí k tomuto důkazu a odpovědí Ministerstva zdravotnictví, které odpovědělo pouze odkazem na různé světové publikace, tudíž neodpovědělo konkrétně ve smyslu dotazu 106, zda skutečně má důkaz o tom a jaký důkaz, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje. To bylo důvodem, proč žalobce napsal článek, který rozebírá vyjádření Ministerstva zdravotnictví České republiky na dotaz zasláný dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Z tohoto vyjádření vyplynulo, že bylo zasláno žadateli sedm publikací, respektive odkaz na sedm publikací, které by měly dokazovat existenci viru SARS-CoV-2, a odpovídat na dotazy zasláné společností Resetheus a žalobcem. To znamená, zda byl virus důkladně izolován a zda byla prokázána příčinná souvislost mezi virem SARS-CoV-2 a onemocněním Covid-19. Z odpovědi na dotaz vyplynulo, jak ministerstvo na dotaz žalobce odpovědělo- tedy otázku nezodpovědělo a žalobce následně reagoval článkem *“Ministerstvo zdravotnictví má informaci o tom, zda SARS-CoV-2 existuje”*. Následně žalovaný převzal z Facebooku Iluminátora článek, přičemž ho zveřejnil na portálu žalovaného Manipulátori c.z. Článek žalobce označen přes celou obrazovku jako dezinformace. Soud je toho názoru, že v tomto případě se nejednalo o dezinformaci, která by naplňovala definici dezinformace dle ministerstva vnitra. Pokud se týká žalovaného jakožto provozovatele a vydavatele obsahu portálu www.manipulatori.cz článek autora Iluminátor s názvem *Portál Resetheus a údajné neexistence důkazu o existenci Covid-19 byl publikován na serveru žalovaného 8. 2. 2021*. Z uvedeného jasně vyplývá, že článek žalobce byl označen jako dezinformace, i když soud přihlídně k tomu, že doba, ve které byl publikován, byla v tomto směru značně rozporuplná, kdy nebylo patrné, co je informace, dezinformace, objevovaly se různé skupiny lidí, kteří mezi sebou polemizovali ohledně existence či neexistence covidu, nicméně pokud se týká článku žalobce, nejednalo se o dezinformaci, neboť skutečně ministerstvo zdravotnictví nepředložilo žádný důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje. Obrana žalovaného, že není autorem předmětného článku Iluminátora, byla nedůvodná, neboť žalovaný jako vydavatel za obsah serveru odpovídá. Soud dále poukazuje na to, jak v obecném povědomí vstoupil server žalovaného tím, že se zabývá v podstatě bojem proti dezinformacím za této situace, tedy pokud byl článek žalobce, který byl původně publikován na serveru Resetheus žalovaným převzat, označen způsobem, jakým byl označen, to znamená, že jasně z něj vyplynulo, že se jedná o dezinformaci. Soud se nemůže ani ztotožnit s tvrzením

žalovaného že opakem informace je dezinformace. Obecně dle Wikipedie... Dezinformace je součástí propagandy a je definována jako nepravdivá informace, která je záměrně šířena za účelem oklamání lidí ... Někdy je cílem dezinformace jen zpochybnit původní informaci nebo její pravdivostní hodnotu předstíráním, že existuje alternativní pravda nebo že nikdo neříká pravdu. Motivem dezinformátora také může být vydělání peněz nebo získání volené funkce.¹ navíc bývá šířena. O tento případ se skutečně nejedná, tudíž označení materiálu žalobce za dezinformaci bylo zcela nepřiměřené už z toho důvodu, že žalobce ve svém článku rozebírá a odůvodňuje jím získané informace, ke kterým podává a vysvětluje svůj názor, Soud přihlédl k celkovému vyznění článku společně s grafickým znázorněním a zvýrazněným označením DEZINFORMACE. Článek byl v celkovém kontextu objektivně způsobilý žalobce poškodit. Nelze hovořit o tom, že by se ze strany žalované, neboť tato neměla reálný základ. Označený článek byl objektivně způsobilý žalobce poškodit. Žalobce tvrdil i prokázal, že byl skutečně jak při své umělecké činnosti, tak v okruhu známých poškozen. Byl vystaven dotazům, zda skutečně se jedná o dezinformaci, jak to ve skutečnosti je. Zde soud zdůrazňuje, že sice žalobce se dá říct, že se jedná částečně o osobu veřejného zájmu, která je známá i jako hudebník i jako osoba, která se zabývá sociologií medicíny. Nicméně v tomto případě právě takovéto označení je objektivně způsobilé žalobce poškodit. Má též za to, že se jedná ze strany žalovaného o zvlášť závažný zásah, kde je odůvodněno přiznání finanční satisfakce. Portál žalovaného se veřejně prezentuje jako portál, odhalující dezinformace a je tak i vnímán veřejností. Soud uznal žalovaného povinným odstranit dehonestující příspěvek a přiznal žalobci požadovanou omluvu. Dále přiznal žalobci i finanční satisfakci, neboť má zato, že žalobce prokázal, že se jednalo o zvlášť závažný zásah do jeho osobnostních práv, kdy morální satisfakce nepostačuje. Soud tuto přiznal žalobci i z toho důvodu, jak vyplynulo z dalšího řízení, že v případě, že žalovaný již nemůže disponovat s obsahem serveru, by satisfakce uložená žalovanému, aby tyto informace odstranil a následně se žalobci omluvil, byla neúčinná. Soud rozhodl, jak ve výroku rozsudku shora uvedeno. Pokud se týká doplnění žalovaného ohledně jeho sociální situace, tímto se soud nezabýval a navíc toto bylo soudu předloženo až po koncentraci řízení.

106. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 142 odstavec 1 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení za 12 úkonů právní služby ve výši 55 606,50 Kč, přičemž se jedná o soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, 12 úkonů po 4 114 Kč bez DPH, k tomu DPH 714 Kč, režijní paušál 300 Kč, odměna bez DPH 3 100 Kč a jeden úkon za ústní jednání při vyhlášení rozsudku 1.11.2023 1 500 Kč paušál 300 Kč, DPH 388,50 Kč, částka celkem 2 238,50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalované povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 1.listopadu 2023

JUDr. Dagmar Stamidisová
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Neumannová